

บทความวิจัย (Research article)

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และความตระหนักรู้

เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

Relationship between Knowledge, Attitudes, and Self-awareness on
Safe Sex of Nursing Students

ณิชารีย์ สิริชัยวงศ์สกุล¹, อังสินี กันสุขเจริญ^{2*}

Nicharee Sirichaiwongsakun¹, Angsinee Kansukcharearn^{2*}

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: angsinee@pckpb.ac.th; โทรศัพท์ 080-9950894

(Received: May 9, 2022; Revised: August 5, 2023; Accepted: August 14, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลเพศหญิง ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันตก ปีการศึกษา 2562 จำนวน 212 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย มีค่าความเชื่อมั่นคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 เท่ากับ .70 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และแบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .84 และ .81 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 14.09$, $SD = 1.87$) มีทักษะ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.94$, $SD = 1.105$; $M = 4.20$, $SD = 1.04$) ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = .28$) ในขณะที่ทักษะมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = .68$) กับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยนี้ สามารถนำข้อมูลไปใช้ส่งเสริมความรู้และทักษะ เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่อไป

คำสำคัญ: ความรู้, ทักษะ, ความตระหนักรู้, เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย, นักศึกษาพยาบาล

¹ พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ โรงพยาบาลบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

Registered Nurse (Practical Level), Banphaeo General Hospital, Samut Sakhon Province

² อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

Instructor, Prachomklao Collage of Nursing, Phetchaburi Province, Faculty of Nursing, Praboromarajchanok Institute, Ministry of Public Health

Abstract

This descriptive correlation research aims to study the knowledge and attitudes towards self-awareness of safe sex among nursing students. The sample consisted of female nursing students from the bachelor's degree program in nursing science in a nursing educational institute in the Western part of Thailand during the 2019 academic year. A simple random technique was used to recruit 212 female nursing students from each class. To collect data, a questionnaire included 4 parts: 1) personal data, 2) Knowledge of safe sex, 3) safe sex attitudes and 4) safe sex self-awareness, was used. The questionnaire underwent testing for content validity and reliability. The reliability is reported by KR-20 as .70, and the questionnaires' reliability using Cronbach's alpha coefficient is .84 and .81, respectively from the data which have been analyzed by descriptive statistics method and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The results indicated that the subjects' knowledge about safe sex was at a moderate level ($M = 14.09$, $SD = 1.87$). There is a low positive correlation between safe sex knowledge and safe sex awareness, and this correlation is statistically significant at the .01 level ($r = .28$). Regarding attitudes about safe sex and awareness of safe sex, the samples demonstrate a high level of attitudes ($M = 3.94$, $SD = 1.105$) and awareness ($M = 4.20$, $SD = 1.04$). Additionally, there is a high positive correlation ($r = .68$) between safe sex attitudes and safe sex awareness, which is statistically significant at the 0.01 level.

The finding suggests that educational institutions play an important role in promoting knowledge and attitudes about safe sex among bachelor's degree students to prevent unwanted pregnancy and sexually transmitted diseases.

Keywords: Knowledge, Attitude, Self-awareness, Safe sex, Nursing students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมีเพศสัมพันธ์สำหรับช่วงวัยที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยไม่มีการป้องกัน เป็นเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ส่งผลกระทบอย่างมากต่อวัยรุ่นทั้งชายและหญิง ซึ่งเป็นปัญหาที่ประเทศไทยต้องเผชิญ และเร่งหาแนวทางแก้ไข จากข้อมูลสถานการณ์ด้านอนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทยพบว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้นและอายุน้อยลง และมีการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จากข้อมูลปี 2564 พบว่าวัยรุ่นหญิงอายุ 15-19 ปี คลอดบุตรในอัตรา 24.4 ต่อ 1,000 คน และอัตราการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2553 จาก 80.8 ต่อแสนประชากร เป็น 131.2 ต่อแสนประชากร ในปี 2564 (Bureau of reproductive Health Department

of Health, Ministry of Public Health, 2021) และการตัดสินใจทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยในวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ มีความเสี่ยงต่อการตกเลือด และติดเชื้อ ส่งผลให้เป็นอันตรายถึงชีวิตได้ หรือถ้าปล่อยให้การตั้งครรภ์วัยรุ่นดำเนินต่อไปจนคลอด ก็จะมีผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมาทั้งต่อตัววัยรุ่นเองและทารกในครรภ์ ทารกแรกเกิดอาจมีน้ำหนักตัวน้อยและมีภาวะแทรกซ้อนระหว่างตั้งครรภ์ เช่น ภาวะโลหิตจาง ความดันโลหิตสูงร่วมกับการตั้งครรภ์ คลอดก่อนกำหนด (Yudthachawit, 2019) และนอกจากการตั้งครรภ์อันไม่พึงประสงค์แล้ว ผลจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ยังสามารถทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ จากรายงานของกรมอนามัยในปี 2565 พบว่า อัตราป่วยด้วยโรคทางเพศสัมพันธ์ 5 โรคหลัก ได้แก่ ซิฟิลิส หนองใน หนองในเทียม แผลริมอ่อน กามโรคของต่อม และท่อน้ำเหลือง พบมากในกลุ่มอายุ 15-24 ปี (Bureau of reproductive Health, Department of Health, Ministry of Public Health, 2021) ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยในกลุ่มวัยรุ่นและนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความเสี่ยงจากพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำ (Muanphetch et al., 2019) และ นักศึกษาชายคนหนึ่งในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 64 (Niltow et al., 2021) รวมทั้ง วิธีการคุมกำเนิดที่นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้มากที่สุด คือ การใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 90.4 แต่ยังพบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ กินยาเม็ดคุมกำเนิด ร้อยละ 57.2 กินยาคุมฉุกเฉิน ร้อยละ 36.6 และหลังสุจิภายนอกช่องคลอด ร้อยละ 32 (Morakul et al., 2020) และมีนักศึกษาเพียง ร้อยละ 40.9 ที่สวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย (Baokhumkong & Kata, 2019) ซึ่งการจะมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยวิธีที่ดีที่สุดสำหรับวัยรุ่นและเยาวชนคือ การใช้ถุงยางอนามัย เพราะเป็นวิธีเดียวที่สามารถป้องกันได้ทั้งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์อันไม่พึงประสงค์ (Bureau of Reproductive Health, Department of Health, Ministry of Public Health, 2019) แต่ในทางกลับกัน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไม่ใช้ถุงยางอนามัยและไม่ถูกวิธี โดยเฉพาะขณะมีอาการมีนมาจากการดื่มสุรา และสารเสพติด ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ (Niltow et al., 2021; Phuasa, 2021) ใช้ถุงยางอนามัยแล้วความสุขลดลงและไวใจคู่รักจึงไม่ใช้ถุงยางอนามัย (Niltow et al., 2021) แสดงให้เห็นว่า ยังมีวัยรุ่นจำนวนมากที่ขาดความรู้และความตระหนักในการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นมีทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักระหว่างเรียนสามารถทำได้ ถ้าต่างคนต่างรับผิดชอบการเรียนรู้ให้สำเร็จตามเป้าหมาย ไม่ทำให้เสียการเรียน สามารถทำได้ถ้ามีการป้องกันการตั้งครรภ์ และการจับมือโอบกอด ลูบไล้ร่างกายกันก็เป็นเรื่องธรรมดาของคนที่เป็นแฟนหรือคนรักกัน (Phothavorn et al., 2018; Baokhumkong & Kata, 2019) รวมทั้ง ความตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรียังมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ปฏิบัติบ่อยที่สุดคือ การอยู่กับแฟนตามลำพัง แม้ว่าส่วนใหญ่มีความตระหนักรู้ในความเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับที่ดี (Thasiri, 2020) ซึ่งการมีความตระหนักรู้ในการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมาก จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง จะเห็นได้ว่ามีปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยที่

สำคัญ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และความตระหนักรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเป็นปัจจัยสำคัญที่บุคลากรทางสาธารณสุข จะต้องคำนึงถึงและศึกษาประเด็นดังกล่าวเพื่อหาแนวทางป้องกัน แก้ไขและลดการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เรื่องการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ผลของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ที่ส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นหญิงที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษามากที่สุดคือ ปัญหาของการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และไม่ได้วางแผน เนื่องจากอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน ไม่พร้อมต่อการตั้งครรภ์ ทั้งในเรื่องปัจจัยด้านร่างกาย จิตใจ การศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ก่อให้เกิดผลลบต่อการเรียนและสภาวะสุขภาพของตนเองและทารกในครรภ์ (Yudthachawit, 2019; Rattanawong, 2022) และในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในระดับอุดมศึกษา และปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรทางสุขภาพ ที่ถูกคาดหวังว่าจะมีสมรรถนะที่ดีในการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และ ภาวะแทรกซ้อน แต่ในสภาพจริงกลับพบว่ามีนักศึกษาพยาบาลจำนวนหนึ่งมีการตั้งครรภ์ ซึ่งเป็นผลมาจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

จากผลสำรวจของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบว่ามีนักศึกษาจำนวน 1-2 คน ในแต่ละปีการศึกษามีการตั้งครรภ์ขณะเรียน และต้องพักการเรียนชั่วคราวเพื่อไปจัดการดูแลคลอดบุตรและดูแลบุตร (Phothavorn et al., 2018) แม้ว่าจะมีจำนวนที่ไม่มาก แต่ผลจากการตั้งครรภ์ ส่งผลให้นักศึกษาต้องรอเรียนกับนักศึกษารุ่นถัดไป ไม่สามารถจบการศึกษาตามหลักสูตรได้ อีกทั้ง ยังมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากการรับทุนการศึกษาของแหล่งทุนต้นสังกัดที่เกินจากระยะเวลาศึกษาปกติ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ กับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล เนื่องจากยังมีผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนี้ค่อนข้างน้อยและเพื่อจะนำผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้ไปเป็นข้อเสนอแนะหรือเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยของนักศึกษาต่อไป

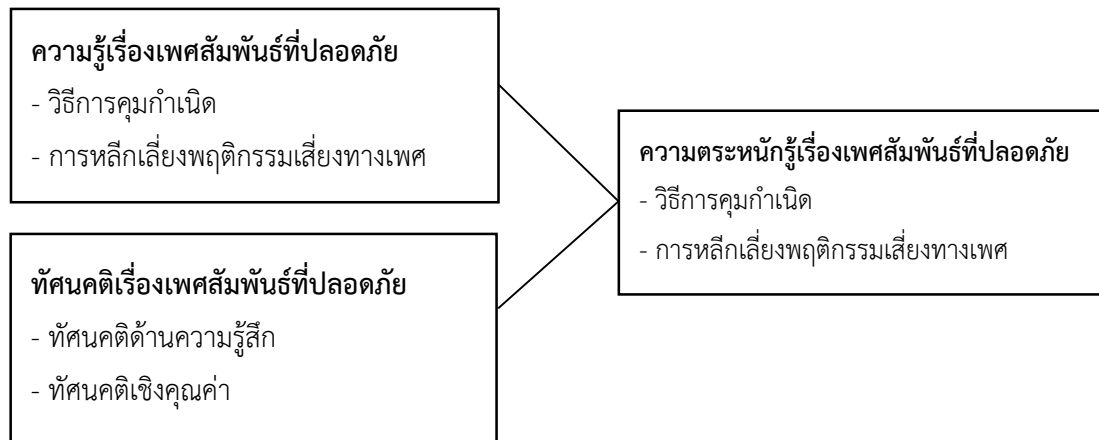
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของความรู้ ทักษะ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ ต่อความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

กรอบแนวคิดในวิจัย

ความตระหนักรู้ในตนเอง เป็นผลมาจากกระบวนการทางปัญญา (cognitive process) กล่าวคือ เมื่อบุคคลเกิดการกระตุ้นจากสิ่งเร้า หรือรับสัมผัสสิ่งเร้าแล้วจะเกิดความรู้ เมื่อรับรู้ขั้นต่อไปก็จะเข้าใจสิ่งเร้านั้น เกิดความคิดรวบยอดนำไปสู่การเรียนรู้ คือมีความรู้ในสิ่งนั้นและนำไปสู่การเกิดความตระหนักในที่สุด (Carter, 1973) และเป็นความสามารถในการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ความเชื่อ ทักษะ และความคิดเห็นเชิงคุณค่าของตนที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ (Goleman, 1998) ดังนั้น ความตระหนักรู้เรื่อง

เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย จึงเป็นผลมาจากการที่บุคคลมีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และทัศนคติด้านความรู้สึกและทัศนคติเชิงคุณค่าเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพ

ภาพ กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

สมมุติฐานการวิจัย

ความรู้ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงพรรณนาศึกษาความสัมพันธ์ (descriptive correlational research) มีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลเพศหญิง ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ของสถาบันการศึกษาพยาบาลแห่งหนึ่งในภาคตะวันตก ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 373 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลเพศหญิง ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันการศึกษาพยาบาลแห่งหนึ่งในภาคตะวันตก ในปีการศึกษา 2562 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูป (Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อน .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 193 คน และเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลจึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 (Stanley et al., 1990) รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 212 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาล สื่อสารภาษาไทยได้และสมัครใจเข้าร่วมโครงการ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดยขั้นตอนแรกเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified Random sampling) อย่างมีสัดส่วน โดยใช้ชั้นปีที่กำลังศึกษาเป็นชั้นภูมิ และในชั้นที่ 2 เป็นคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายจากการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน ตามสัดส่วนประชากรในแต่ละชั้นปี ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในชั้นปีที่ 1 - 4 เท่ากับ 50, 44, 70, 49 คน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม จำแนกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับชั้น และประสบการณ์การมีแฟน มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ดัดแปลงจากแบบสอบถามการวิจัยของ Sriring et al. (2014) จำนวน 19 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้เรื่องวิธีการคุมกำเนิด จำนวน 14 ข้อ และความรู้เรื่องการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 5 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบ โดยข้อที่เป็นคำถามเชิงบวกมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ถ้าตอบใช่ ให้ 1 คะแนน ตอบไม่ใช่หรือไม่ทราบให้ 0 คะแนน ส่วนข้อคำถามเชิงลบมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบใช่หรือไม่ทราบ ให้ 0 คะแนน และตอบไม่ใช่ ให้ 1 คะแนน คิดคะแนนรวม มีคะแนนระหว่าง 0-19 คะแนน โดยมีเกณฑ์การจำแนกคะแนนในรายด้านและโดยรวมโดยใช้แบบอิงเกณฑ์ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนต่ำกว่า 60% หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนระหว่าง 60-79% หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนมากกว่า 80% หมายถึง ระดับมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ดัดแปลงจากแบบสอบถามการวิจัยของ Tienchaitat et al. (2016) จำนวน 16 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึก จำนวน 7 ข้อ และทัศนคติเชิงคุณค่า จำนวน 9 ข้อ เป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ โดยข้อที่เป็นคำถามเชิงบวกมีเกณฑ์การให้คะแนนระหว่างน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน และมากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน ส่วนข้อคำถามเชิงลบมีการให้คะแนนตรงกันข้ามกัน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ดัดแปลงจากแบบสอบถามการงานวิจัยของ Yungyuen et al. (2011) จำนวน 12 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ความตระหนักรู้เรื่องวิธีการคุมกำเนิด จำนวน 5 ข้อ และความตระหนักรู้เรื่องการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 7 ข้อ เป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ โดยข้อที่เป็นคำถามเชิงบวกมีเกณฑ์การให้คะแนนระหว่างน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน และมากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน ส่วนข้อคำถามเชิงลบมีการให้คะแนนตรงกันข้ามกัน

แบบสอบถามส่วนที่ 3 และ 4 คิดคะแนนเฉลี่ย และมีเกณฑ์การจำแนกคะแนนเฉลี่ยรายด้านและโดยรวม ออกเป็น 5 ระดับ (Best, 1977) ดังนี้

ระหว่าง 1.00 - 1.80 คะแนน หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ระหว่าง 1.81 - 2.60 คะแนน หมายถึง ระดับน้อย

ระหว่าง 2.61 - 3.40 คะแนน หมายถึง ระดับปานกลาง

ระหว่าง 3.41 - 4.20 คะแนน หมายถึง ระดับมาก

ระหว่าง 4.21 - 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับมากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามทั้งหมดผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์พยาบาล จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ด้านเด็กและวัยรุ่น 1 ท่าน ด้านการพยาบาลมารดาทารก 1 ท่าน และด้านการตั้งครรภ์วัยรุ่น 3 ท่าน และวิเคราะห์ดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทั้งหมด (content validity index for Scale: S-CVI) เท่ากับ .93 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ต่างสถาบันที่มีคุณสมบัติที่ใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นสำหรับแบบสอบถามความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ใช้สูตร Kuder-Richardson-20 เท่ากับ .70 และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) สำหรับแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย เท่ากับ .84 และ .81 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนตุลาคม 2563 โดยการชี้แจงวัตถุประสงค์การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยและการรักษาความลับของผู้เข้าร่วมวิจัย ขอความร่วมมือ มีลงลายมือชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย แจกแบบสอบถามที่บรรจุซองปิดผนึก ให้กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการตอบคำถามประมาณ 30 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วน ร้อยละ 100 ตรวจสอบความครบถ้วนและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ วิเคราะห์คะแนนความรู้ ทัศนคติ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทุกตัวแปรผ่านการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นการแจกแจงแบบโค้งปกติ โดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov test of Normality และมีเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสัมพันธ์ ทั้งทางบวกและลบ (r) ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (Wanichbuncha, 2006) ดังนี้

ค่า $r < \pm .20$	หมายถึง ระดับต่ำมาก
ค่า r ระหว่าง $\pm .21$ ถึง $\pm .40$	หมายถึง ต่ำ
ค่า r ระหว่าง $\pm .41$ ถึง $\pm .60$	หมายถึง ระดับปานกลาง
ค่า r ระหว่าง $\pm .61$ ถึง $\pm .80$	หมายถึง ระดับสูง
ค่า $r > \pm .81$	หมายถึง ระดับสูงมาก

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในมนุษย์ หมายเลขโครงการ PCKCN 35/2562 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินใจลงนามยินยอมเข้าร่วมการวิจัยตามความสมัครใจและสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัย โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ข้อมูลหรือคำตอบของกลุ่มตัวอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับ โดยจะใช้รหัสแทนชื่อจริงในการทำวิจัย การนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม ซึ่งไม่สามารถอ้างอิงถึงกลุ่มตัวอย่างและใช้ประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น และจะทำลายข้อมูลแบบสอบถามหลังเสร็จสิ้นการวิจัยภายใน 1 ปี

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษาพยาบาลหญิงมีอายุน้อยที่สุดคือ อายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.60 อายุมากที่สุด คือ 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.90 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 23.40 ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 32.90 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 20.30 และชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 23.40 ส่วนใหญ่มีแฟนหรือเคยมีแฟนมากที่สุด ร้อยละ 66.51 และไม่มีแฟนหรือไม่เคยมีแฟน ร้อยละ 33.49

2. ระดับของความรู้ ทักษะ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 14.09$, $SD = 1.87$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านความรู้เรื่องวิธีการคุมกำเนิดมีค่าคะแนนความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 10.40$, $SD = 1.90$) ส่วนด้านความรู้เรื่องการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีค่าคะแนนความรู้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.50$, $SD = 1.75$) ทักษะเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.94$, $SD = 1.11$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้สึกละเลยอยู่ในระดับมาก ($M = 4.10$, $SD = 1.10$) และทักษะการตั้งคำถามอยู่ในระดับมาก ($M = 3.83$, $SD = 1.11$) และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.20$, $SD = 1.04$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านวิธีการคุมกำเนิดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.01$, $SD = 1.10$) ส่วนด้านการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.33$, $SD = .99$) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย (*M*) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) และระดับของ ความรู้ ทักษะ และความตระหนักรู้ เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล (*n* = 212)

ตัวแปร	M	SD	ระดับ
ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย (คะแนนเต็ม 19 คะแนน)			
วิธีการคุมกำเนิด (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)	10.40	1.90	ปานกลาง
การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)	4.50	1.75	มาก
ทักษะเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย	3.94	1.11	มาก
ความรู้สึก	4.10	1.10	มาก
เชิงคุณค่า	3.83	1.11	มาก
ความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย	4.20	1.04	มาก
วิธีการคุมกำเนิด	4.01	1.10	มาก
การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	4.33	.99	มากที่สุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .28$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าวิธีการคุมกำเนิด และ การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .23, .28$ ตามลำดับ) และทักษะเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .68$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า วิธีการคุมกำเนิดและการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .65, .68$ ตามลำดับ) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (*r*) ระหว่างความรู้ ทักษะ กับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

ตัวแปร	<i>r</i>	ระดับ
ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย	.28*	ต่ำ
- วิธีการคุมกำเนิด	.23*	ต่ำ
- การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.28*	ต่ำ
ทักษะเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย	.68**	สูง
- วิธีการคุมกำเนิด	.65**	สูง
- การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.68**	สูง

* $p < .05$, ** $p < .01$

การอภิปรายผล

1. ระดับของความรู้ ทักษะ และความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง แต่ด้านความรู้เรื่องการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีค่าคะแนนความรู้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาเป็นวัยรุ่นตอนปลายได้รับความรู้ ตั้งแต่การเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จึงทำให้มีความรู้เรื่องเพศพฤติกรรมเสี่ยง การจัดการกับอารมณ์ตนเอง รวมทั้งเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และเมื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทำให้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การคุมกำเนิดและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chukwu et al. (2017) ศึกษาในระดับความรู้และการปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยในกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัย Maiduguri ประเทศไนจีเรีย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yudthachawit (2019) พบว่า สาเหตุของการตั้งครรภ์ระหว่างเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า ทุกฝ่ายที่ตั้งครรภ์มีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ได้คุมกำเนิด ละเลยเรื่องการตั้งครรภ์ และคุมกำเนิดไม่ถูกวิธี

ทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามหลักการที่ว่าเมื่อนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายและเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น จะมีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเองทั้งด้านการเรียน ความรัก และเพศสัมพันธ์ที่มีความรับผิดชอบและปลอดภัยมากขึ้น (Areemit et al., 2016) และการเป็นนักศึกษาพยาบาลเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เช่น การพยาบาลหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น การพยาบาลเด็กที่เกิดจากการดาวน์ซินโดรม การพยาบาลช่วงวัยผู้ใหญ่ที่เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จึงส่งผลให้นักศึกษาพยาบาล มีทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามหลักการที่ว่าเมื่อนักศึกษาเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายและเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น จะมีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเองทั้งด้านการเรียน ความรักและมีความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมากขึ้น (Areemit et al., 2016) และเป็นไปตามทฤษฎีความตระหนักในตนเองของ Carter (1973) กล่าวว่า เมื่อบุคคลเกิดการรับสัมผัสสิ่งเร้าเรื่องข้อมูล ทำให้เกิดความรู้ และเมื่อให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเมื่อบุคคลรับรู้ เข้าใจ เกิดความคิดรวบยอดนำไปสู่การเรียนรู้ คือมีความรู้ในสิ่งนั้นและนำไปสู่การเกิดความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยอีกด้วย

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ ต่อความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยโดยรวม ($r = .28$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องมาจาก การเป็นนักศึกษาพยาบาลเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่

ปลอดภัยและความเสี่ยงทางเพศ จึงส่งผลให้นักศึกษาพยาบาล มีความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Promma (2021) พบว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์อยู่ในระดับสูง โดยมาจากการมีความรู้ในเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยและวิธีคุมกำเนิดในรูปแบบการกินยาคุม ยาคุมฉุกเฉินเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์และการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยรวมถึงหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ และความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และป้องกันการตั้งครรภ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยเช่นกัน (Inthavong et al., 2020)

ทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ($r = .68$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chukwu et al. (2017) ที่พบว่าทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ป้องกันการติดโรคเอดส์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา และสอดคล้องกับแนวคิดของ Goleman (1998) ที่กล่าวว่า ความตระหนักรู้ในตนเอง เป็นความสามารถในการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติและความคิดเห็นเชิงคุณค่าของตนที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ดังนั้น การมีทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยสูง จะส่งผลต่อความตระหนักรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phothavorn et al. (2018) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนของนักศึกษาที่กำลังจะเข้าเรียนปี 1 วิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่ง เห็นด้วยระดับน้อย เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียน กล่าวได้ว่าเป็นความตระหนักในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษา ซึ่งความตระหนักนี้จะนำไปสู่ความเข้าใจและการรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยได้ จะเห็นได้ว่า ทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนแม้ว่าจะมีน้อยแต่ยังคงมีอยู่ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องปลูกฝังทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการจัดกิจกรรมบริการวิชาการในสถานศึกษา เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และบุคคลทั่วไปที่สนใจโดยเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์เพื่อให้ผู้สนใจเข้าถึงได้ง่าย รวมทั้ง ประชาสัมพันธ์สื่อออนไลน์ของกรมควบคุมโรคและกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขเพื่อให้นักศึกษา สามารถเข้าถึงความรู้และสามารถนำไปใช้กับตนเองและเผยแพร่ให้คำแนะนำกับกลุ่มวัยรุ่น และผู้สนใจได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยโดย และวิธีการคุมกำเนิดอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องวิธีการคุมกำเนิดและเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Areemit, R., Inew, S., Manabriboon, B., Hongsanguansri, S. & Jaruratanasirikul, S. (2016) *Textbook of adolescent medicine*. Royal College of Pediatricians of Thailand and Adolescent Health Club. (in Thai)
- Baokhumkong, C., & Kata, S. (2019). Factors associated with risk behavior of HIV infection and sexually transmitted diseases of students: The case study in Ubon Ratchathani Rajabhat University. *Journal of the Office of DPC 7 Khon Kaen*, 26(1), 66-76. (in Thai)
- Best, J. W. (1977). *Research in Education* (3rd ed.). Prentice-Hall.
- Bureau of Reproductive Health, Department of Health, Ministry of Public Health. (2021). *Annual report 2021*. <https://rh.anamai.moph.go.th/th/cms-of-1/download/?did=211184&id=97083&reload=> (in Thai)
- Bureau of Reproductive Health, Department of Health, Ministry of Public Health. (2019). *The correct way to put on a condom*. <https://multimedia.anamai.moph.go.th/help-knowledgs/how-to-put-on-a-condom/>. (in Thai)
- Carter, V. G. (1973). *Dictionary of education*. McGraw – Hill.
- Chukwu, E. O., Iornengen, E. M., Fiase, T. M., Chia, T., Haruna, H., & Hamina, D. (2017). Knowledge and practice of safe sex among students of College of Medical Sciences, University of Maiduguri, Borno State, Nigeria. *Journal of Research in Nursing and Midwifery*, 6(1), 16-24. <http://dx.doi.org/10.14303/JRNM.2017.023>
- Goleman, D. (1998). *Working with emotional intelligence*. Bantam Books.
- Inthavong, K., Ha, L. T. H., Anh, L. T. K., & Sychareun, V. (2020). Knowledge of safe sex and sexually transmitted infections among high school students, Vientiane Prefecture, Lao PDR. *Global Health Action*, 13(sup2), Article 1785159. <https://doi.org/10.1080/16549716.2020.1785159>
- Morakul, N., Samakkeekarom, R., Somkong, P., Inkumpan, K., Suansorn, T., Kinnon, C., & Mongkolsomrit, S. (2020). Factors associated with methods of birth control among undergraduate students in a public university. *Interdisciplinary Studies Journal*, 20(2), 86-97. (in Thai)
- Muanphetch, C., Maharachapong, N. & Abdullakasim P. (2020). Sexual media literacy and sexual behaviors among adolescents in Thailand. *Journal of Health Science Research*. 14 (2). 23-33. (in Thai)
- Niltow, U., Jirapornkul, C. & Maneenin, N. (2021). Condom use behavior among students in the university. *Academic Journal of Community Public Health*, 7(1), 47-59. (in Thai)

- Phothavorn, P., Pensuwan, A, Wongyai, S. & Sukkaew, N. (2018). Prospective nursing students: Factors related to attitude towards sexual intercourse while studying. *Journal of the Southern College of Nursing and Public Health Network*, 5(3), 96-109. (in Thai)
- Phuasa, A. (2021). Prevalence and factors associated with adolescent sexual risk and substance abuse behaviors in Chom Phra District, Surin Province. *Thai Journal of The Office of DPC7 Khon Kaen*, 28(3), 1-11. (in Thai)
- Promma, N. (2021). Perceived self-efficacy of unwanted pregnancy prevention among students in a university. *Journal of Health Science*, 30(1), 5-13. (in Thai)
- Rattanawong, P. (2022). Case study: Pregnancy in college. *Education Journal Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University*, 5(2), 38-52. (in Thai)
- Sriring, P., Chanaboon, S., & Konroochinapong, K. (2014). Knowledge, attitude, intention and factors affecting intention to prevent unwanted pregnancy and safe sex of teenagers Khon Kaen Province. In Khon Kaen University, 4th Academic Conference on Sustainable Rural Development 2014, Rethink: Social Development for Sustainability in ASEAN Community (pp. 470-477). Khon Kaen University. (in Thai)
- Stanley, L., David, W. H., Janelle, K., & Stephen, K. L. (1990). *Adequacy of sample size in health studies*. Wiley.
- Thasiri, J. (2020). The awareness of sexual risk behaviors for sexually transmitted diseases among undergraduate student at a private university in Bangkok. In Bangkok Thonburi University, 9th National Research Presentation Conference “Creating a New Innovation for A New Lifestyle”. Bangkok Thonburi University. (in Thai)
- Tienchaitat, C., Masingboon, K., & Watcharasin, J. (2016). A causal model for safe sexual behavior among adolescent girls. *Journal of Phrapokklao College of Nursing Chanthaburi*, 27(2), 78-94. (in Thai)
- Wanichbuncha, K. (2006). *Statistics for research* (3rd ed.). Chulalongkorn University Printing House.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, introductory analysis* (2nd ed.). Harper and Row.
- Yudthachawit, A. (2019). Life experience to pregnancy in graduate students. *Thai Dental Nurse Journal*, 30(2), 25-40. (in Thai)
- Yungyuen, S., Mahaweerawat, U., Somdee, T. & Songklang, S. (2011). Awareness of safe sex for adolescents. *Science and Technology Journal Mahasarakham University*, 29(4), 420-427. (in Thai)